

Kysymyksiä ja vastauksia.

Halullisia lukijoita pyydetään lähettämään toimitukselle kysymyksiä lehden ohjelmaan kuuluvilta aloilta ja samaten kirjallisesti vastaamaan lehdessä painettuihin kysymyksiin.

XIII. Kysymys. A. K. *Onko olemassa ruumiillista ylösnousemusta ja sama vanha ruumisko se nousee ylös, samat atomitko jälleen rakentavat fyysillisen tomumajan?*

Vastaus. Z. »Ylösnousemus viimeisenä tuomiopäivänä« tarkoittaa sitä henkistä kehitystilaa – vihkimystä – jolloin ihminen herää itsetietoiseksi n.k. syruumiissaan, korkeammassa älyruumiissaan, eli toisin sanoen tulee itsetietoisesti kuolemattomaksi yksilöksi, jolle »elämän« ja »kuoleman« salaisuus on avattu kirja. Hänen varsinainen käyttövälineensä on silloin se kirkastettu taivaallinen ruumis, josta Paavali puhuu, vaikka hän tietysti vielä näkyväisessä maailmassa on pukeutunut fyysilliseen ruumiiseensa. Hän on »ylösnoussut« ja käynyt »viimeisen tuomion« läpi sentähden, että hänen ei enää tarvitse »kuolla«, s. o. kadottaa personatajuntansa, ja tulla »tuomitukseksi« uuteen personatajuntaan uudessa ruumistuksessa, vaan kykenee nyt »kuolemaan« ja syntymään uudelleen«, mikäli tarvis vaatii, kadottamatta yksilöllistä muistiaan ja kirkastettua persoonallisuuttaan.

Kun siis on kysymys »ruumiillisesta ylösnousemuksesta«, ei tämä saata tarkoittaa edellämäinittua henkistä ylösnousemusta, vaan reinkarnatsionia eli jälleensyntymistä, ja se on puolestaan »ylösnousemus« joka ei tapahdu kerran epämääräisessä tulevaisuudessa, vaan säännöllisesti uudistuu joka ihmisen kehityshistoriassa. Ruumiillisesti olemme kaikki lukemattomia kertoja »nousseet ylös« ja tulemme edelleenkin »nousemaan«, ja tätä jälleensyntymistä ajatellessamme sopii meidän kysyä, saammeko vanhan ruumiimme takaisin, kokoontuvatko uudelleen samat vanhat atomit meille »tomumajaksi.

Tähän kysymykseen vastaamme kielteisesti. Koko kysymys on turha, kun muistelemme sitä tieteellistä tosiasiaa, että fyysillisen ruumiimme lukemattomat atomit alati vaihtelevat. Seitsemän vuoden kuluttua, sanotaan, on joka kohta ruumiissamme uusi! Yhtämittaa lähetämme ympäröivään avaruuteen fyysillisiä atomeja (eikä ainoastaan fyysillisiä, vaan myös astralisia ja mentalisia) ja yhtämittaa otamme vastaan uusia tulokkaita. Kuinka siis voisi olla puhuttakaan minkäänmoisista määrättyistä atomeista, jotka palaisivat takaisin ruumiillisessa ylösnousemuksessa?

Kuitenkin väittävät salatieteilijät, että on olemassa *yksi n. k. pysyväinen atomi* joka tasolla (s. o. mentali- ja astrali- ja fyysillisellä tasolla). Tämä atomi säilyttää itsessään kaiken sen värähtelykyvyn, minkä ihminen on oppinut. Sen ympäri muodostuu joka ruumistumassa vastaavan tason ruumis. Niinpä fyysillinen permanenttinen atomi on se kaikista pyhin, joka säilyttää kaikki fyysilliset kokemuksemme ja jonka ympäri muu fyysillinen ruumis on rakennettu kuin temppeli pyhätön eli alttarin ympäri.

XIV. Kysymys. E. K. *Kasvattaako yhteiskunta rikoksen tekijät vai onko se luonteen taipumus?*

Vastaus. Z. Taipumus pahaan on yksilössä synnynnäinen – uudemmat kriminologit, rikostieteen tutkijat, ovat huomanneet tämän, jälleensyntymisopin kannalta päivän selvän tosiasian – mutta sen sijaan, että yhteiskunnan pitäisi niin kasvattaa jokaista yksilöä, että hänessä heräisi tahto taistella pahoja taipumuksiaan vastaan ja lopulta kyky voittaa ne täydellisesti, tarjoaa yhteiskunta valitettavasti hänelle paljon tilaisuutta kehittämään ja kasvattamaan synnynnäistä pahuuttaan. Kaikkea tunnustusta ansaitsevat tietysti semmoiset yhteiskunnalliset laitokset, joissa erityisellä huolella kasvatetaan pahankurisia lapsia (tavallisesti semmoisia, joita jo on tuomittu määrätystä rikoksesta), mutta kuinka paljon onkaan niitä raukkoja, jotka ilman huolenpitoa ja ilman kasvatusta heitetään maailmaan ja vasta myöhemmässä iässä joutuvat kiinni suoranaيسista rikoksista!

Toisella puolen on ihmisyksilöitä, niin kehittymättömiä, niin kokemattomia ja muutamissa tapauksissa niin ilkeämielisiä, että inhimillinen kasvatus ei heihin pysty. He tarvitsevat elämän koulun suuria kärsimyksiä puhdistuakseen.

XV. Kysymys. M. K. *Omantunnon 7 numerossa vastasi X erääseen kysymykseen, että raamatun ihmekertomukset salatieteen kannalta ovat tosia. Mistä sitten tulee, että esim. Johanneksen näyt ja ilmestykset sotivat valistunutta järkeä vastaan? Eihän kukaan meikäläisistä usko kuolleitten ylösnousemista viimeisenä tuomiopäivänä, tähtien tuolla puolen olevaa jalokivimuureilla ympäröityä taivaallista Jerusalemiä y. m.*

Vastaus. Z. Todelliset näyt ja ilmestykset, jotka tulevat meille korkeammilta tasoilta ja koskevat niiden tasojen elämää ja olosuhteita, ovat melkein aina *vertauskuvallisia* ja sentähden »järkeä vastaan sotivia« – eli paremmin »ymmärryksen yli käyviä«. Sillä ne ovat käsittämättömiä ainoastaan niin kauan kuin koetamme ymmärtää niitä fyysillisesti; jos sitä vastoin etsimme niissä piilevää merkillisyyttä ja löydämme sen, silloin järjettömyys niistä paikalla katoaa. Kts. esim. edellä, kuinka voimme ymmärtää »kuolleitten ylösnousemuksen« (vastaus XIII kysymykseen). Tietysti on ihmisiä, varsinkin mediumeja, jotka eivät ymmärrä näkyjensä symbolista merkitystä, vaan ottavat niitä »kirjaimellisesti«; he voivat silloin jos sattuvat näkemään esim. joitakin astralisia kauhuja, pelotella itseään ja muita kaikenmoisilla luulotteluilla maailman lopusta, helvetin tuskista, Jumalan tuomioistuimesta, synteihin hukkumisesta y. m.

Omatunto 1905, N:o 8, Helsingissä, marraskuun 15 p:nä 1905, s. 214-215.